

Szerkesztési iroda:

Főter takarékpénztári épület 2-dik emelet,
orv és lap szellemi részét illető közlemények inté-
endők. Bérmentetlen levelek csak ismert kezektől
fogadtnak el.

Kiadói hivatal:

Réthy Lipót könyvnyomdai irodája

(Főter 8-ik szám, Ackermann-féle ház), hová e lap
anyagi részét illető közlemények (előfizetési pénz, ki-
adásai körüli panaszok, hirdetések), bérmentesen
intézendők.

ALFÖLD.

POLITIKAI NAPI LAP,

egyszersmind az aradi gazdasági egyeslet hivatalos közlönye.

Megjelen: az ünnepnap utáni napot ki-
véve mindennap.

Előfizetési feltételek:

Helyben hához hordva:	Vidékre postán küldve:
Egész évre 12 frt 40 kr	Egész évre 15 frt 60 kr.
Fél évre 6 „ 20 „	Fél évre 7 „ 80 „
Negyed évre 3 „ 10 „	Negyed évre 3 „ 90 „

Hirdetmények díja: 5 hasábos petit-sor egy-
szeri hirdetésénél 6, és minden következőknél 3 ujkr
számítatik. Terjedelmes hirdetések többszöri beigla-
tásánál kedvezőbb feltételek mellett vétetnek föl. —
Bélyegdíj külön 30 ujkr. — Magánvita 3 hasábos
petit-sor 15 ujkr.

Arad, aug. 21.

(T.) A béke Porosz- és Olaszországgal már annyi, mintha meg volna, a rajnai kérdés elosz-
lott mint a buborék, belga kérdés pedig nem is létezett, miután maga Napoleon császár irt egy megnyugtató levelet a belgák királyának, melyben kijelenti, hogy Belgium egy részét sem akarja bekebelezni, hanem előnyösebbnek tartja dynastiája megszilárdítását, vagyis a londoni „Reuters Office“ szerint, megbánva előbbeni bü-
neit, vezeklés és bűnbánatban akarja a francia császár még hátralevő napjait eltölteni. — Ezt írják a lapok két nap óta, s az egészben csak az a bökkenő, hogy — senki sem hiszi, s ha sok fáradtság és áldozat árán létre is jön a béke, tartós-
ságában mindenütt kétkednek. Az ügyek végbe-
ment fordulatával másokon kívül, sem Francia-, sem Oroszország nincs megelégedve. A félh. Jour-
nal de St. Petersburg“ némi fogalmat nyújt az irányadó orosz körök legújabb nézeteiről. „Sze-
ben azon területi és politikai változásokkal — írja e lap legutóbbi számában — mik Europa általános egyensúlyát megváltoztatták, azon nagy-
hatalmaktól, kik a szerződéseket aláírták, termé-
szetesen megvárják, hogy kívánságuk s kötelessé-
güknek ismerjék, e kérdéseket egy nagy európai választott bíróság elébe terjeszteni. Leginkább a körül forog most a kérdés, hogy valjon a civili-
satio és humanitás érdekei győzelmet fognak-e aratni a mazok szenvedélyei felett, kik a jelen háboru sanyarait előidézték. Az orosz kormány jobb véleményit táplál időszakunkról, azért az európai solidaritást érzetere hivatkozott, mely ál-
tal egyedül állapítható meg a viszonyok szilárd rendje. Maga az erőszak semmi állandót nem hoz létre. (S miért nem tetszett ez elvet a szegény Lengyelország irányában alkalmazni?) Mit a há-
boru hoz létre, azt ismét a háboru meg is semmi-
síti. Bármily diesteljes volt is a legutóbbi háboru, mégis megerősíti a mondottat. A béke annyi, mintha meg volna kötve — de milyen béke! Az olaszok azt tarják, hogy nagyon keveset tettek, s nagyon keveset is nyertek; Ausztria úgy véli, hogy nagyon sokat veszített; és Poroszor-
szág — nem tudja, mily határokat szabjon dicsvágyának. A németek látják multjok romjait, de nem ismerik még jövőjüket. — Eu-
ropa hallgat — de senki sem bírja megmon-
dani, mi rejlik e hallgatás megett. Legjobb esetben a következők az leendő, hogy a béke, ha nem is pusztá fegyverszünet, de annál bizonyo-
sabbban egy fegyveres béke lesz, s nyomasztó-
ban, mint valaha, fog e teher az államok jólétére nehezülni. Lehet ily állapotot rendszeresnek ne-
vezni? előnyös az? megfelel az mindannyiak érde-
kének? Ezen kérdések vannak most Eu-
ropa előtt! Egy állandó béke fenntartásához vannak Oroszország leghevesesebb érdekei csatol-
va. Azért küldetéséhez híven vél eljárni, a midőn mindenütt s minden alkalommal az általános jólét föltételeiért sorompóba lép.“

Igen ám, de Poroszország nem hiába fizeti diplomatait, Manteuffel nem hiába járt Szent-
Pétervárott, mert a nemeslelkű, önzéstelen s csak Európa javáért fáradozó Oroszországnak elég volt odaigéri Posen porosz-lengyel tarto-
mánynak a felét, s szabad kezét engedni keleten, s egyszerre Oroszország teljesen jogosnak nyilat-
koztatja ki Poroszország Németországbani intéz-
kedéseit, s mint egy távirat jelenti, Oroszország közbenjárása a birtokon kívül helyezett német fe-
jedelmek érdekében megszűnt. Föl is használja Poroszország az alkalmat, s míg mások egy leg-
kisebb, a nép érdekeit előmozdító törvény szente-
sítéséhez, hónapokat sőt éveket szükségesnek Po-
roszország néhány hét alatt egy alkotmányos or-
szággyűlést, egy a német nép akaratán alapuló német parlamentet hoz működésbe, s egy aug. 17-ki királyi üzenet Poroszország képviselőivel tudatja, hogy Hannovera, Nassau, Kurhessen és Frankfurt bekebelezésével a porosz állam jelenté-

kenyen megerősödött. Már pedig az ily genialis jogtalanságokat a nép sokkal szívesebben meg-
bocsát államférfiainak, mint sem a népnek, sem az uralkodóknak nem használó, sőt inkább ártó nem genialis jogtalanságokat.

A francia kárpótlási igényekről legújabbán mitsem hallani. Némelyek ezt gyanus jelenség-
nek tartják, s nem hisznek tévedni, midőn a be-
állott hallgatást a Napoleon és Bismarck közt ja-
vában folyó alkudozásoknak róják föl. A lon-
doni „Herald“ párisi levelezője azon vigaszt nyujt-
ja, hogy bármily természetiek legyenek a fran-
cia követelések, egyhamar háborura nem kerül a dolog. S ha ragaszkodnék is a francz a kormány egy darab Németországot illető követeléséhez — írja — e kérdés még is sok hét, sőt hónapon át megmaradna a diplomatiai stadiumban, s a köz-
beeső idő a megkívántató fegyverkezések töké-
lyesbítésére fordíthatnák. Franciaország ugyan bármikor képes 250—300,000 embert keleti hatá-
rán összehívni, de maga a katonaság nem elégegy hadjáratához, szükséges még temérdek ló, koci-
sat. Igaz, hogy Franciaország éppen most vásá-
rol össze minden csak kapható igásállatokat, s mint bizonyost irhatom, hogy a tavasz elején a lóvásárlási bizottmánytól visszautasított lovak most a legmagasabb árakon vétetnek meg; mégis néhány hó el fog telni, míg a hadsereg egy nagy háborura teljesen szervezve leendő. Azért igen va-
lószerű — véli a levelező, — hogy addig a tár-
gyalások Poroszországgal „tanulmányozott“ lany-
hasággal fognak folyni. A „Morning Star“ pedig következőleg nyilatkozik: „Minden Bismarck gr. elhatározásától függ. Ha ő Napoleon császárnak oda ígérte a Rajna-tartományokat, úgy e tarto-
mányok mindenesetre Franciaországhoz fognak kapcsoltatni.“

Magyar politika.

A lapunk mult számában ismertetni kezdett e című röpirat további folyamában a monarchia kormányzati alakjáról szól. Szerzőnek nem kell oly dualismus, mely két külön felelős miniszteri rendszerrel bírna. Nem tetszik neki a 15-ös albizottmány közösügyi javaslata, mert ebben nem találja meg Magyarország önállását s melynek deputatijából rövid időn reichsrathot hisz kinőni. Szerző csak egységes monarchiát képzel lehetőknek. Legyünk őszinték s valljuk be — ugymond — hogy Ausztria egysége csak úgy, mint a világ akármelyik birodal-
máé, nem tűr meg két önálló hatalmat, még kevésbé hár-
mat, azért a dualismus, foederalismus csak oly szavak, melyek a valóságot elpalástolni találtattak föl, de ezt végre sem képesek elpalástolni. Hatalom csak egy lehet egy birodalomban, és Ausztriában a vizsály a három elem: magyar, német, szláv között csak a körül forog: melyik elemre legyen e hatalom alapítva? — Ez a birodalom életkérdése.

Akárhogy alakul a birodalom, abszolút vagy alkot-
mányos rendszerben, egy dolog bizonyos: a hadügynek és diplomatiának egysége.

Ez pedig két vagy három parlamenttel csak úgy volna elérhető, ha mind a két vagy három parlament servus humillimus, pictus masculus lenne. Az pedig lenni egyik sem akar.

Akármeddig csürjük csavarjuk a dolgot, akármeddig experimentálunk, egy államban három diplomatiai nemzet képtelenség. Jobb tehát az ausztriai birodalombeli népeknek, önámító hű ábrándozás helyett e tényállással mielőbb megbarátkozni.

Melyik legyen e diplomatiailag szereplő, vezér-
nemzet?

Az osztrák-német, a szláv, ha a birodalom egységét őszintén, igazán óhajtja, nem mondhat mást, mint hogy ez csupán a magyar lehet.

A mióta Ausztria a német szövetségből kilépett, az osztrák-német alap annyit jelent, mintha Ausztriát, a míg Lombard-Venecziát megvolt, olasz birodalomká akarták volna tenni.

A szlávság pedig annyiféle divergens, a mellett, hogy cultura nélküli, apróbb töredéket képez, hogy egy szláv birodalom, gyomrában a megemészthetetlen magyar és német hatalmas culturai elemekkel, önmagával tehetet-
len, holt anyag volna.

De hogy akarna a 10 millió magyar a 20 milliónyi német, szláv fölött vezérkedni? Ez megint arra vezetne, hogy a birodalom két harmada lenne elégületlen, az egy-
harmadrész elégült mellett!

A felelet erre az, hogy a három rosz közül a legke-
vésbé roszat kell választani.

És pedig miért a legkevésbé rosz? Mert a három elem közül egyedül a magyar az, mely nemzeti létét a másik kettő uralma által fenyegetve látná, míg ellenben a magyar birodalmi alap egyikét sem veszélyezteteti.

De még egy más hatalmas szempont, a birodalom szempontja is e mellett szól: a német vagy szláv elem veszélyeztetheti magát a birodalom fönnállását, miután az mindegyik más, egy nagy kül központ felé gravitál, míg a magyar e két elemet, mint erős derék a két kart összetarthatja.

A magyar alap mellett az osztrák-német nem szü-
nik meg német lenni, és büszke lehet nemzetiségére, vala-
mint a szláv is. De egyebet e birodalomban észszerűleg nem kívánhat, mint: nemzetisége biztosítását, anyagi jó-
létet, polgári szabadságot; mind e hármat pedig a ma-
gyar alapon elérheti, sőt, a birodalom mai épségében, csak ez alapon érheti el.

Csak legyünk őszinték. Honnan eredt az osztrák birodalom nagysága, hatalmasa századokon át? a magyar nemzet csatlakozása és őszinte ragaszkodásából a birodalomhoz. Mi okozza 17 év óta folytonos gyöngülését? Magyarország elégületlensége. Igen, Magyarország nem akar, nem tud lemondani nemzeti önállásáról. Nagy csalódás volna tovább is be nem látni, hogy Solferino és Königrätz annyit jelent, mint Magyarország elégületlensége. Magyarország oly erős, hogy ha csak nem mozdul, már ezt a birodalom többi összes népének erőfeszítése ki nem pótolja.

Mondják, hogy a magyar elszigetelt, rokontalan árva nép. Igen, de az árvák a világ részvéte, és fölöttük őrködik az Isten. A magyar egyedül áll, mint faj, de övé a kerek világ rokonszenve, becsülése.

A magyarfaj uralma a szabadság, a szabadelvű ha-
ladás, az emberiség diadala. Így üdvözlölné azt Európa, és — bármit mondatok, — néhány évi tapasztalat után így üdvözlölné azt a jelen Ausztria minden ajku népfaja.

Továbbá így szól: „Egy magyar alapon rendezett birodalomnak — egyetlen természetes ellensége lenné: Oroszország. De ez ellenében egész Európa szövetsége bizonyos. Barátjaink, természetes szövetségeseink lennének: Olasz, Francia, Németország. Ezek pedig Európa és a jövő urai!“

Az eszmét, hogy a magyar elem legyen e birodalom központja, nem uralom, csak az önfenntartás vágya szüli a magyar politikusbán. Az idő, hogy egy nemzet uralkodjék a másik fölött, világészünkön örökre lejárt. Nem is lenne az uralom valamelyik nemzet felett. E külön-
féle fajok, melyek a mai Ausztriát alkotják, nem e tulaj-
donkép csak töredékei más nemzeteknek? Kívánhatja e valamelyik, miszerint azért, hogy ők egy újabb, mintegy fiók országot alkothassanak, a magyar nemzet meghal-
jon? A magyar nemzet nem azért művelte és emelte fel magát az európai műveltség szívonálára, nem azért tett szolgálatokat a kereszténységnek, hogy kelet parlagá-
nak trágyául szolgáljon.

Az osztrák birodalombeli szláv elemek azért sem képezhetnék a birodalom központját, mert maguknak sincs központjuk. És ennél fogva nincs is sajátlagos nem-
zeti életük. Ha nem Bécs, akkor csak Buda Pest lehet a központ.

Azon kettős célnak, hogy a birodalom együtt ma-
radjon, sőt egy állandólag erős, ép egészszé forradjon, és e mellett Magyarország nemzeti önállása is megőriztes-
sék: e kettős cél elérésére csak egyetlen mód van: Ma-
gyarországot központtá, a magyart katonai és diploma-
tai vezetővé tenni s a többi tartománynak minden lehető autonomiát, a legszabadlelvűbb polgári intézményeket megadni. Ez utóbbi is csak a magyar nemzeti önállás mellett lehetséges, mert; egyrészt a magyar nem fog felni e töredék elemek netáni forrongásaitól, a szabadság ne-
tán ellene fordításától; nem fog felni pedig azért, mert ő maga minden egyéb birodalmi faj ellenében szellemileg, erkölcsileg s physikailag több mint untig erős, de más-
részt meg azért csak a magyar vezetés mellett lehetsé-
ges ez, mert a többi elem sem fog felni attól, hogy a ma-
gyar a Szent István korona területén túl, magyarosítás-
ról bárcsak álmodhatnék is, és ő ott bizonynyal csak hű barátokat, jó szövetségeseket keres, és igyekszik fönntartani.

Bizonyos lehet abban Cseh-, és Morvaország, hogy a magyarnak esze ágában sincs a Bach-huszárság dulá-
sait hasonlóval fizetni vissza. Bizonyos lehet benne min-
den örökös tartomány, hogy egy egy boldogabb Ma-
gyarországból nem hogy egyetlen magyar kimenne más tartományba „beamerkodni“, de még a távollevők is, és pedig a világ öt részéből, csakhamar haza költöz-
nének.

K ü l f ö l d.

A napoleoni nap Párisban nagyon csöndesen foly-
hatott le, miután a távirat ez óráig sem tartá érdemes-
nek felőle tudósítani. Az „Allg. Ztg.“-nak írják erre vo-
natkozólag aug. 14-ről: A császár folyvást roszul van s ez nagy befolyást gyakorol a külpolitika határozatlan-
ságára. A felsőbb körök mondhatlan fényvel akarták megünnepelni aug. 15-ét. Franciaország nagyobbitását

lángbetűkkel volt kihirdetendő a tűzijáték, s a császár maga roppant szinkört ásatott a Mars-mezőn a népek. Bismarck és az eső elrontotta a tűzijátékot. Levelező szerint ismét szó van arról, hogy Drouyn de Lhuys helyét Benedetti vegye át a külügyministerségben. Benedetti politikája pedig ebből áll: Belgium és Luxemburg Bismarck egyetértésével bekebelezendő. Anglia Belgiumot is cserben hagyja, ha Francia és Poroszország véd- és dac-szövetséget kötnek. Ha Benedetti miniszter lesz, e szövetség megkötöttnek, tekinthető, s Belgium fölött el nem törve a pálcza.

Párisból jelentik; hogy a mexikói császárné egy a Mexikó északi részét illető kibékítési tervet átnyújtani érkezett Párisba. Azon ultimatum híre, melyben Miksa császár lemondással fenyegetőzött volna, alap-talan.

A „Times“ bécsi levelezője következő számítás teszi: Olaszország nem igen kapja meg Velencét, míg el nem vállalja az osztrák államadósság illető részét. Ausztria 34.700.000 lakósnal 2.530 millió ft adósságra fekszik; ebből a 2.450.000 lakósnal bíró Velencé mintegy 178 millió esnek. Ehhez jön még a lombard velencei királyság külön adóssága, 62 millió. Ausztria még a várakért is követelhet pénzbeli kárpótlást. Ha ezt Olaszország megtagadja, nem egyhamar jó létre a béke. Ausztria inkább halomba dönti a várakat, semhogy ingyen oda adja Olaszországnak.

Florenzéből írják aug. 18-ról: Lamarmora mint a tábornoki törzs főnöke felmentését kérte; a tárca nélküli miniszteri állásról szintén lemondott. Ennek következtében Cialdini nevezetett ki a tábornoki törzs főnökévé. Pettinengo hadügyminiszter beadván lemondását, helyébe Cugia tábornok nevezetett ki.

Athen, aug. 11. A kormány egy rendkívüli követet szándékozik Párisba küldeni, ha a congressus létrejön. A király a Candiában növekedő izgatottság folytán táviratilag fölkérte a miniszterium által a visszatérésre. Egy Pyraeusban állomásozott francia fregatte Candiába ment. A kormány emlékiratot akar intézni a védhatalmakhoz a keleti ügyekről. A porta tagadó válaszára és a kormányzó vonakodására, a consuloz közvetítését tekintve venni, a keresztények képviselői Candiában mint nemzeti gyülekezet alakultak és fegyvert fogtak. Az izgatottság Görögországban igen nagy és Törökország ellen van irányozva.

Utolsó posta.

Arad, aug. 21.

A békealkudozások a hírek szerint gyorsan haladnak befejeztetésük felé. Menabrea onsz tbk Bécsbe vára-

tik, hogy az utolsó akadályt is elhárítsák, mely a porosz és osztrák közti béke befejezését eddig gátolá. Ezen akadályt Velence képezte. Ennek ügyében jön Manabrea Bécsbe. — Különben az Olaszországgal békére vonatkozólag az alkudozások Párisban is folynak; de b. Werther és Brenner szinte e tárgyról tanácskoznak. Az utóbbi Ausztria álláspontját akké magyarul, hogy Velence átengedése Napoleon részére, a bekövetkezett viszonyok által nem tekinthető megszüntetettnek.

Legújabb varsói hírek szerint Orosz-Lengyelországban új ujonczozás fog 1866-ra történni. 1000 férfilelkesz után 4 ujoncz, mint rendes illeték, s 1 1/2 ujoncz, mint a legutóbbi ujonczozás hátraléka, vitetik. Az ujonczozásnak október 15-dikétől november 17-dikéig be kell fejeztetnie. Oroszországban az ujonczozás már befejeztetett s az ujonczokat oly erélyest gyakorolják be, mintha Oroszország egy háboru előestéjén állana.

Vegyes tudósítások.

* Valamint mult pénteken Császár és Felsége születés napjának előestéjén, ugy vasárnap este is szent István ünnepe alkalmából, Aradvárosa, ősi szokás szerint, fényesen kivilágított. Mindkét ünnepély alkalmával a városi és megyei hatóságok a rom. kath. szentegyházban tartatott misén jelen voltak s szent István ünnepén, hétfőn igen nagyszámú buzgó hallgatóság gyönyörködött Mezey Cyrill t. minorita-rendű áldozár a tárgyhöz mért szép vallásos és hazafias érzésű szónoklatában.

* Császárné és felsége mult vasárnap délután Klotilde szász koronahercegasszonygyal különvonaton Buda-Pestre visszaérkezett.

* Mint halljuk, az Arad városa által berendezett kórházból a sebesültek, részint mint gyógyultak, eltávo-zának, részint a még kevés beteg a várba vitetett s így e kórház teljesen ki van ürítve. Arad polgárai tépésen s egyebeken kívül szép pénzösszeget is adományoztak a sebesültek javára, mely összeg talán el sem fogyaszthatott egészen. A bizottmány mindenestre megteendő a számadást s a netán fönnmaradt összeg megfelelő legjobb jótékony czélra fogja alkalmazni.

* A porosz trónbeszéd azjatlanti huzal által szóról szóra táviratoztatt Amerikába, úgy hogy két nappal azután, hogy azt Vilmos király elmondotta, Amerika valamennyi lapjaiban olvasható volt. A távirat 900 font sterlingbe, tehát 6000 porosz tallérba (9000 for. p. p.) került, s ez összeget Peabody György, a dus gazdag amerikai polgár, ki emberbaráti jellemének oly fényes nyomait hagyá Londonban, fizette meg.

* F. hó 17-én hunyt el Pesten Zádor György,

hétsemélynök, kitűnő jogtudós, a magyar akadémia és Kiszaludny-társaság tagja. A magyar irodalom történetében, mint a Vörösmarty, Bajza és Toldy által 1830 táján vitt élénk irodalmi mozgalom egykori bajnoka, magának (Stettner néven) nagy érdemeket szerzett. Az akadémia-nak sokáig rendes — s ujabban tiszteletbeli tagja, az irodalom és tudomány iránt különösen nagybecsű gyűjtései által, gyakorlati foglalkozásai közepett is folyvást nagy érdekeltséget tanusított. Béke poraira!

* IX. Pius pápa levele Ferdinand császárhoz 1848-ból. A „France“ az „Univers“-ből a pápának 1848. é. jun. 5. kelt Ferdinand császárhoz intézett levelét közli, melyben a sz. atya az osztrák császárnak Lombard-Velencze átengedését Olaszország részére tanácsolja. A levél így szól: „A háboruk közepette, melyek a keresztény földet vértrel lepték el, a szent célok mindkét, béke szavait hirdettel; és ápr. 29-iki allocutionban, melyben kiváncsítottuk, hogy atyai szívünk visszariad a háboruizénéstől, ki-fejeztük a béke iránti buzgó óhajunkat. Ne vegye tehát ros néven felséged, ha a felséged kegyességéhez és val-lásossághoz folyamodva, a felség atyai szeretettel intjük, vonja vissza fegyverét oly háboruból, mely a nélkül, hogy megnyerné a lombard velenceiek szívét, szerencsétlen calamitásokat idéz elő, mint szükségképeni következik a háborunak, melyektől bizonylyan felséged is irtózik. Ne vegye ros néven tehát a nagyszívű német nemzet, és kérjük, hogy fojtson el szívében minden gyűlöletet, és változtassa át hasznos szomszédsággá uralmát, mely mi-után csak a fegyverek élén nyugszik, sem nagy, sem sze-rencsés eredményeket nem szül. Bizunk tehát abban, hogy a német nemzet, mely becsületére oly méltó joggal büszke, nem bocsátkozik véres vállalatokba az olasz nemzet ellen, sőt ellenkezőleg testvéreül ismeri el azt. Mindkettő szere-tett leányunk s örömet éreznék, látva, hogy megelé-gedve határikaival mindketteje békében marad, s hozzá méltó tettekkel teszi méltóvá magát az urra. A világos-ság és minden jó adóját arra kérjük, világosítsa fel Felsé-gedet legszentebb tanácsával, míg szívünk mélyéből apos-toli áldásunkat adjuk Felségedre, a császárné és Felsége és a császári családra. Kelt Rómában a Santa Maria Ma-gioreban, 1848. május 3-án, pápaságunk 2-dik évében. IX. Pius pápa.“

Távirati tudósítás

a bécsi börzéről 1866. aug. 21-én.

5% Metalliques	60.20	Hitelintézet	142.40
Nemzeti kölcsön	64.40	Váltó Londonra	127.50
1860. évi kölcsön	74.35	Ezüst	125.-
Bankrészes	715.-	Arany	6.03

Felelős szerkesztő: Környei János.

H I R D E T É S E K.

Strasser testvérek

ARADON,

(előbb Soltz testvérek)

A RECK-FÉLE HÁZBAN,

ajánlják

rumburgi-, creas- és sziléziai vászon-,

mindennemű ágy- és asztalnemű, percail, moll, battistból sat.

nemkülönbön nagy választékosságu s legújabb ruhaszövetekből álló

JÓL RENDEZETT RAKTÁRUKAT

jutányos áron a nagyérdemű közönségnek figyelmébe.

Nro 1684.

587-3.3

HASZONBÉRLETI HIRDETÉS.

A ménesi k. k. uradalmi tisztartóság részéről ezennel közhírre tétetik, hogy a paulisi határban fekvő almaszeghi pusztából egy 301¹⁸⁹/₁₁₀₀ holdnyi osztály folyó évi augusztus 25-én reggeli 9 óra-kor a ménesi tisztartóság irodájában Paulison felsőbb jóváhagyás fen-tartása mellett hat évre nyilvános árverés útján haszonbérbe bo-csátatni fog.

Bérleti szándékozik 10% bánompénzzel, azonkívül biztosítéku szolgálandó hiteles alakban készített oklevelekkel magukat ellátni szí-veskedjenek.

Utóigéretnek el nem fogadtatnak.

Írásbeli ajánlatok a szükséges kellékekkel ellátva, az árverés napjának előestéjén az alóli tisztartóságnál beadandók, hol az árve-rési feltételek közönséges hivatali órákban megtekinthetők.

Együttal tudtára adatik a t. cz. bérleti kívánóknak, miszerint következő uradalmi haszonvételek folyó évi november 1-től kezdve három évre szabad egyezkedés útján haszonbérbe adadni fognak, és pedig:

1-ör. A solymosi szőlőhegyen találtató 17⁸⁹/₁₁₀₀ holdnyi parlag szőlőföldek legeltetés végett.

2-ör. A halászati jog Mikalaka, Glogovátz, Csicsér, Mondorlok és Paulisi határában.

Bérletis kívánók szíveskedjenek 10% bánompénzzel és a biztosí-téki okiratokkal az alóli tisztartói hivatalnál megjelenni.

Kelt Paulison augusztus 14-én 1866.

A ménesi államjóság tisztartói hivatala.

600-1.3

Bérleti hirdetmény.

Friebeisz Lajos kurtiesi birtokához tartozó, Kurties község piacán létező nagyvendéglő s melléképületek a bor és pálinkaméréai, ugy szinte husvágási jog f. évi november 1-jétől számítandó egy vagy több évre bérbe adandó. — Értekezhetni iránta Kurticsen a tulaj-donossal.

Hirdetmény.

Arad sz. k. város törvényszéke részé-ről ezennel közhírre tétetik, miszerint Kron-berger Simon nevűre a helybeli takarékpénztár által kiadományozott és 3 darab arany zsebdóróról, egy darab arany mellü-ről (Broch), egy darab arany gyűrűről, 2. szám alatt kiállított elzálogosítási jegy vagyis elismervény elveszett, ennél fogva felszólítatik ki ezen elveszett elismervény birtokában van, miszerint azt — az orsz. bírói ért. 161. §. szerint — a körözvény hírlapi első megjelenésének napjától szá-mítandó egy év alatt, netaláni igényével együtt a felszólító bírósághoz annál bizon-yosabban benyújtsa, minthogy ellenkező esetben az érvénytelenség fog bírótillag kimondatni.

Kelt Aradon a városi polg. törvény-széknek 1866. évi augusztus 11-én tar-tott üléséből.

A városi törvényszék.

1869/1866.

582-3.3

Árverési hirdetés.

Az aradi járás főszolgabírósága köz-hírre teszi, miszerint a t. megyei törvény-széknek 417/1866. sz. n. végzése folytán, Vank Demeter kuvini községi számadónak Jóna György kuvini lakos elleni 199 ft 84 s. kr. törke s járuléki iránti ügyében. al-peresnek a kuvini 59. sz. a. telekjegyző-könyvben foglalt ingatlansága, mely 600 o. 6. frtra becsült beltelek s 400 o. 6. frtra becsült külallományú földből, továbbá ugyanazon tjkv. sz. a. foglalt A + 1. alatti 300 frtra és A + 2. alatti 200 frtra becsült szőlőföldből áll f. évi szeptember 7-kén becsáron felül, nem sikerülés esetében becsáron alól is f. évi október 9-én Kuvini község házánál d. e. 10 órakor nyilvános ár-verésen aradi járási főszolgabíróságnál te-kinthező feltételek alatt el fog adatni.

Kelt Aradon 1866. évi aug. 3.

Bodroghy István, főszolgabíró.

Fontos hölgyekre nézve. Ujonnán föltaalált Illatos keserű mandula kivonat.

Kitűnő szer a bőr érdessége (Rauchheit) s mindennemű hámhlási ellen, valamint az eltorzító májfoltok és szeplők végképeni eltávolítására. Ezen ki-vonat előnyös összeállításá következtében céljának minden káros utókövet-kezmények nélkül tökéletesen és biztosan megfelel. Minden magasztalásokat mellőzve, reményem, hogy ez nem csak meglepő hatásáért, hanem mint nél-külözhetlen szépségfőszér, rövid időn az általános T. női világ részéről a legéle-nkebb keresettségnek fog örvendhetni. Ára 1 üvegnek használati utasítással 75 kr.

Közkedvelt

MAGYAR BAJUSZPEDRÓ

fehér, barna és fekete. 45 év óta általános keresettségnek örvend; jó hírneve s páratlan, számtalanszor elismert kitűnő tulajdonai miatt, minden eddig ös-merteket tökéletesen háttérbe szorított. Ára 1 nagy doboznak 35 kr., kis doboz 20 kr., egy üveg dugaszszal ellátott üveg 55 kr. Ezen két czikknek központi raktára alantit készítőnél. Valódi minőségben pedig kapható az előbbi Aradon Schwellengreber Gyulánál, az utóbbi szintén Schwellengreber Gyula és Eliás Armin uraknál.

Roykó Victor,

gyógyszerész Tisza-Ujlakon.

Ó V Á S.

Az „Alföld“ czimű hírlapban a f. hó 113., 114. és 115. számok alatt történt haszonbéri hirdetmény mint sem törvényes alappal, sem alakkal nem bírva, de különben is a fenti szám ellen — 5757. sz. a. kellő jogorvoslattal élve lett, semmis — azért mindazok, kik e vállalatban netalán részt venni kívántak volna, jó előre intetnek e részben belé nem bocsájtkozni, mivel a kárt csak magoknak tulajdoníthatnák. Aradon augusztus 18-án 1866.

Institoris Ignáczné, született Hendrey.

371/1866. P.

591-2.3

Árverési hirdetés.

Aradmegyei t. törvényszékének f. évi 370/1866. sz. a. kelt végzése folytán ezennel közhírre tétetik, miszerint Bogye Márk restyirátai lakos felperes részéről Groza Juon monyászai lakos alperestől bírótillag lefoglalt s 60 frtra becsült monyászai 58-ik számú tjkönyvben egyedül alperes nevé-n felvett 64 sz. alatti ház és beltelek f. évi szeptember 15-én és szükség esete-ben október 15-én mindenkor d. e. 10 órakor a helyszínen tartandó nyilvános ár-verésen a legtöbbet ígérőnek el fog adatni.

Kelt Agrison 1866-ik évi aug. hó 14.

Hálicu Tivadar, kiküldött végrehajtó b. ró.

32/1866. szám.

590-2.3

Árverési hirdetés.

Aradmegyei törvényszékének 1865-ik évi 318. sz. a. kelt végrehajtási és alóli szolgabíróságnak 1865. évi 214. és f. évi 32. sz. a. kelt végzése folytán közhírre tétetik, miszerint Kintzig József felperes ré-széről Greg. Kovács Agoston ur ellen, 1315 ft 45¹⁰/₁₀ kr. o. 6. és járuléki kiállítású bírótillag lefoglalt 600 ol tüzifa ujlagon 1866. évi augusztus 28. napján d. e. 10 órakor Tautz község házánál tartandó bírótillag árverésen készpénz fizetés mellett el fog adatni. Mire is a venni szándékozik ezen-nel meghívatnak.

Nicora Dávid, szolgabíró.